

Hronědice

Hronědice leží při Hronětickém potoce asi 2 km severně od Kostomlat. Jméno obce Hronědice je možné vykládat jako ves lidí Hroňatových, jak bývalo zvykem nazývat tehdejší osady. Hronědice pravděpodobně náležely od roku 1495 k panství Kostomlaty, které se roku 1547 spojilo s panstvím Lysá nad Labem. V polovině 16. století zde bylo 10 usedlostí a krčma. Třicetiletá válka znamenala pohromu i pro Hronědice. Část opuštěných pozemků byla přidělena k nově založené vsi Vápensku, část byla připojena ke dvoru Šibice, který vznikl ze stejnojmenné vsi.

Podle **Sborníku “Poděbradsko” III/2 z roku 1906**, žilo v Hronědicích v tomto roce 484 obyvatel v 55 staveních. V obci byl mlýn, v němž bylo provozováno i pekařství. Dále zde byli 2 hostinští a 3 kupci. Většina obyvatelstva se živila rolnictvím, především pracovala u dvora.

K Hronědicím se váže pověst o hraběti Šporkovi:

V jedné stářím nahnuté chaloupce se narodil chlapec jménem Jan. Janova matka, rodačka z nedaleké vsi Mladé, se provdala jako mladičká za pruského vojáka Šporka v době, kdy táhla krajem pruská vojska. Jan jako malý chlapec si hrál s ostatními chlapci u blízkého potoka a velkého Šibického rybníka. Když však bylo chlapci asi 7 let, zemřela mu maminka a otec byl tehdy kdesi daleko na vojenském tažení. Osamělého chlapce se proto ujala jeho kmotra, jakási výměnkářka z nedaleké vsi Kostomlat. V té době začal malý nebojácný Jan snít o vojenské kariéře a chtěl se stát vojákem jako jeho otec. Rostl jako z vody a proto záhy začal sloužit u ponocného jako pasák vepřů. Musel své kmotře pomáhat s drobným hospodářstvím, aby se oba uživili. Kdesi na půdě chalupy našel chlapec starou knížku, kde byla popisována různá kouzla a čáry. Vše, co se dočetl, si dobře zapamatoval.

Jednoho parného letního dne uháněl po prašné cestě **pluk kyrysníků**. Barevné uniformy a lesklé kyrysy učarovaly chlapci natolik, že ani na okamžik nezaváhal a **nechal s k nim naverbovat**. Na rodnou ves, kmotru a vepře si ani nevzpomněl.

Mladý Jan si vedl na všech bojištích jako obratný a udatný voják a tak postupoval ve vojenských hodnostech. Vynikal i jako bavič. Vyznamenával se svými kouzelnickými kousky, které se naučil z čarodějnické knížky. Bil se jako lev za zájmy císaře Ferdinanda III. Ochotně plnil všechny úkoly, které od císaře dostal a dokonce v jedné divoké bitevní vřavě **zachránil císaři život. Ten ho za to povýšil do hodnosti generála a kromě toho mu za zásluhy udělil panství Lysou**. Další pozemky přikoupil Špork od vladyků v Kostomlatech a Kamenném Zboží. Jen Šibický zeman mu je nechtěl prodat a proto mu je hrabě Špork zabral násilím. Poškozený zeman se chtěl hraběti pomstít. Počítal si na hraběcí kočár u Šibic v přilehlém lese, který lemoval starodávnou cestu do Lysé. Tam ho chtěl zastřelit ručnicí. Když však na Šporka vyšla osudná rána, koule se zázrakem od hraběte odrazila. Zeman byl za svůj opovážlivý čin oběšen na stromě nedaleko jeho rodného šibického dvora.

Další zajímavosti z Hronětic

Zajímavý nález byl roku 1893 objeven při lámání kamene (opuky) v Hronědicích. Byl to **hrob válečného jezdce s brněním** – kostra válečníka a koně. Pracně zbudovaný velký kamenný hrob patřil zřejmě dávnému a bohatému velmoži.

V první světové válce vyorali ruští zajatci, kteří byli u zdejších hospodářů na práci jako čeledínové, na poli větší kamennou **nádobu (snad popelnici), naplněnou drobnými stříbrnými mincemi**, pravděpodobně ze 13. století. Nálezci bohužel nádobu rozbili a peníze si rozebrali.

Památky v Hroněticích

Z památek obce stojí za zmínku hranolovitá kaplička s jehlancovitou stříškou a zvoničkou z roku 1802. Fotografie kapličky naleznete na stránce "**Fotogalerie**".